

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/41/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313010681
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4313010681.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci obžalovaného P. X. , pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného P. X. proti rozsudku Okresného súdu Levice z 23.01.2014, sp. zn. 3T/103/2013, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 20. mája 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného P. X. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci samosudcom rozsudkom z 23.01.2014, sp. zn. 3T/103/2013 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného P. X. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

dňa 01.11.2011 v čase od 00.30 do 00.50 hodiny po ceste číslo III/05162 medzi obcou Hontianske Trst'any a obcou Žemberovce v okrese Levice viedol osobné motorové vozidlo značky V. G., EČ: A.-XXXAQ, kde bol zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou Obvodného oddelenia PZ Levice, ktorou bol vyzvaný na vykonanie orientačnej dychovej skúšky, ktorá bola neúspešná z dôvodu jej zmarenia a následne sa odmietol podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom krvi na zistenie hladiny alkoholu v krvi.

Za tento prečin uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno j/ Trestného zákona a nezistení žiadnej, v ustanovení § 37 Trestného zákona uvedenej priťažujúcej okolnosti) trest odňatia slobody na tri mesiace, výkon ktorého podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmiennečne odložil určiac podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona skúšobnú dobu na jeden rok a podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na tri roky.

Napadnutý rozsudok bol obžalovanému, jeho obhajcovi a prokurátorovi oznámený vyhlásením v ich prítomnosti na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa uskutočnenom 23.01.2014, ihneď po ktorom oznámení, teda včas, podal obžalovaný odvolanie smerujúce proti výroku o vine a proti výroku o treste napadnutého rozsudku, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho spoločného obhajcu, písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 20.03.2014. Zopakoval svoje obhajobné tvrdenia podrobne uvedúc jednak priebeh, ale predovšetkým obsah jednotlivých, v prejednávanej veci súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov, jednak poukázal na rozpory v tých z nich, ktoré ho majú zo spáchania v prejednávanej veci zažalovaného skutku v čase v ňom uvedenom usvedčovať. Zvlášť pokiaľ ide o čas spáchania v prejednávanej veci zažalovaného skutku obžalovaný

namietal správnosť a úplnosť tak skutkových zistení súdu prvého stupňa majúcich podľa jeho názoru neopodstatnene viesť k odsudzujúcemu výroku o vine napadnutého rozsudku a následne (a zvlášť v tejto časovej súvislosti) ako aj právnych úvah súdu prvého stupňa, na základe ktorých v prejednávanej veci zažalovaný skutok právne posúdil podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona (v znení zákona číslo 313/2011 Z.z. účinnom od 01.11.2011). Zo všetkých týchto dôvodov obžalovaný Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) navrhol, aby podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/, písmeno d/, písmeno e/, písmeno f/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a vec podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne aby odvolací súd rozhodol sám tak, že ho podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku spod obžaloby oslobodí.

Po splnení podmienok a predpokladov ustanovených v § 293 odsek 5 Trestného poriadku sa verejné zasadnutie odvolacieho súdu uskutočnilo v neprítomnosti obžalovaného.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu považujúc napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch za zákonný a správny, v konečnom návrhu navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prídŕžajúc sa za obžalovaného vypracovaných písomných dôvodov ním podaného odvolania v konečnom návrhu navrhol odvolaciemu súdu rozhodnúť zhodne s návrhom uvedeným v jeho písomnom odôvodnení.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednanú vec (v ktorej bola obžaloba podaná 27.06.2013) na rozhodnutie 28.04.2014, v rámci plnenia svojej, z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti preskúmal výrok o vine a výrok o treste napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolanie obžalovaného smerovalo a konanie obom týmto výrokmi napadnutého rozsudku predchádzajúce, a to aj z hľadiska prípadného výskytu chýb, ktoré neboli odvolaním obžalovaného vytýkané, ktoré by však mohli odôvodniť podanie dovolania z niektorého dôvodov uvedených v § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd predovšetkým zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávanej veci zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti a okolnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/ až písmeno d/ Trestného poriadku a ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine obžalovaného, ako aj o ukladanom mu treste.

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavných pojednávaniach uskutočnených v prejednávanej veci postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv niektorého z obžalovaných na obhajobu.

Aj z dôvodov vyššie uvedených skutkové zistenia obsiahnuté vo výroku o vine napadnutého rozsudku mohli vychádzať a napokon aj vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú všetkým kritériám uvedeným v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

V tejto súvislosti a s poukazom na odvolací návrh obžalovaného zrušiť napadnutý rozsudok aj z dôvodov uvedených v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/, písmeno c/ Trestného poriadku považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že ani v písomných dôvodoch proti napadnutému rozsudku podaného odvolania a ani vo vyjadrení obhajcu obžalovaného k nemu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný konaniu predchádzajúcemu napadnutému rozsudku nevytkol ani žiadnu, tobôž nie podstatnú chybu v dôsledku ktorej boli porušené ustanovenia majúce zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby a ani nevykonanie žiadneho konkrétneho dôkazu. Pozornosti odvolacieho súdu navyiac neušlo, že v rámci postupu súdu prvého stupňa podľa § 272 odsek 2 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 23.01.2014 obžalovaný ani jeho obhajca nemali žiadne návrhy na doplnenie dokazovania v prejednávanej veci.

Súd prvého stupňa k pre rozhodnutie o vine obžalovaného potrebným skutkovým zisteniam dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda jednotlivo aj v ich súhrne a podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu. Vykonaním všetkých, v prejednávanej veci dostupných dôkazov aj podľa názoru odvolacieho súdu ani ohľadne skutkových otázok uvedených v § 119 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku, teda či sa v prejednávanej veci zažalovaný skutok stal (a osobitne kedy), či má znaky trestného činu (a akého), kto ho spáchal a z akých pohnútok, nezostali žiadne také dôvodné pochybnosti, ktoré by opodstatňovali aplikáciu prvého z dvoch pravidiel vyplývajúcich pri dokazovaní z ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 4 Trestného poriadku (v ktorom je upravená prezumpcia nevinoty), ktorým je pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovaného, s ktorými sa aj odvolací súd bez zásadných výhrad stotožňuje (§ 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku) majúť súčasne za to, že odôvodnenie obžalovaným z dôvodov vyššie uvedených predovšetkým proti výroku o vine napadnutého rozsudku smerujúceho odvolania neobsahuje ani pokiaľ ide o správnosť hodnotenia vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa a ani pokiaľ ide o právne úvahy, ktorými sa súd prvého stupňa spravoval, keď dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení Trestného zákona v otázke viny (ale aj trestu), žiadne relevantné skutočnosti a okolnosti.

Naopak, z výsledkov z vyššie uvedeným dôvodov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania sa aj odvolaciemu súdu javí byť dôvodný záver, že v prejednávanej veci zažalovaný skutok sa stal (a to 01.11.2011 v dobe medzi 00.30 a 00.50 hodinou), že ho spáchal obžalovaný, ktorý pri výkone činnosti, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku (vedenie motorového vozidla v cestnej premávke) sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky vykonávanému dychovou skúškou orientačným testovacím prístrojom aj lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci takéto vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie a týmto svojim nepochybné úmyselným (a to vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona) protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky objektívnej aj subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona, pričom ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi týmto protiprávnym konaním a úmyselným zavinením obžalovaného na strane jednej a následkom vzniknutým na záujme chránenom ustanovením § 289 Trestného zákona neboli a nie sú žiadne pochybnosti.

Obžalovaný týmto svojim úmyselným protiprávnym konaním tvoriacim v prejednávanej veci zažalovaný skutok naplnil všetky zákonné znaky objektívnej aj subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona nielen po formálnej, ale aj po materiálnej stránke, pretože ani vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, ani vzhľadom na okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, a napokon ani vzhľadom na mieru zavinenia obžalovaného a jeho pohnútku, nie je jeho závažnosť nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona).

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd prvého stupňa uznajúc obžalovaného vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona vykonaným dôkazom opodstatnene a zákonu zodpovedajúcim spôsobom, tomuto ukladal trest podľa zákonnej trestnej sadzby ustanovenej v odseku 1 (na ktorý odsek 2 odkazuje) § 289 Trestného zákona činiacej výmeru až na jeden rok a po opodstatnenom zistení jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno j/ Trestného zákona a nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 Trestného zákona tiež s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, v dôsledku ktorého v ustanovení § 38 odsek 8 Trestného poriadku upraveného postupu horná hranica zákonnej trestnej sadzby činila osem mesiacov.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutkové zistenia a právne úvahy sa podľa názoru odvolacieho súdu javí byť obžalovanému napadnutým rozsudkom vo výmere troch mesiacov (teda v dolnej polovici vyššie uvedenej zákonnej trestnej sadzby) uložený hlavný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a s podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určenou skúšobnou dobou na jeden rok (teda bezprostredne na dolnej hranici jej výmery činiacej jeden rok až desať rokov) ako aj vo výmere troch rokov (teda tiež v prvej, dolnej tretine zákonnej trestnej sadzby činiacej jeden rok až desať rokov) podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložený vedľajší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke, tak čo do druhu, ako aj výmery primeraný, zodpovedajúci všetkým kritériám ustanoveným v § 34 odsek 2, odsek 3, odsek 4 Trestného zákona a tiež spôsobilý splniť svoj účel tak, ako to predpokladá ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona (§ 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku), v ktorom smere odvolací súd tiež poukazuje na skutočnosti a okolnosti, ktoré mal súd prvého stupňa za preukázané, jeho úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov vykonaných v súvislosti s výrokom napadnutého rozsudku o treste uloženom obžalovanému ako aj právne úvahy, ktorými sa pri tom spravoval, obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku považujúc ich za správne, jasné a úplné (§ 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku).

Naviac pozornosti odvolacieho súdu neušlo, že obžalovaný sa v písomnom odôvodnení proti napadnutému rozsudku podaného odvolania ako aj prostredníctvom konečného návrhu svojho obhajcu prednesenom na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu domáhal zrušenia napadnutého rozsudku aj z dôvodu uvedeného v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno f/ Trestného poriadku, hoci napadnutý rozsudok žiadny výrok o náhrade škody (§ 164 písmeno a/ Trestného poriadku) neobsahoval a obsahovať ani nemohol, pretože nárok na jej náhradu nebol riadne a včas nikým uplatnený.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/ až písmeno e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste iba odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiac, že nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný

prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).